

Afrykański pomór świń u dzików

Regulacje prawne UE zakładają, że w przypadku wystąpienia ASF na terenie jakiegokolwiek kraju wspólnoty, zamyka się obrót trzodą chlewna oraz mięsem.

Fakt występowania ASFV w populacji dzików stwarza potrzebę włączenia myśliwych oraz leśników w program szkolenia, którego celem jest uświadomienie roli myśliwych i leśników w ochronie Polski przed rozprzestrzenieniem się ASF w populacji dzików bytujących w naszych lasach, a tym samym ochronę krajowych stad świń przed wirusem ASF.

Czym jest afrykański pomór świń?

Afrykański pomór świń jest nieuleczalną chorobą wirusową, która występuje wyłącznie u świń i dzików.

Jaki jest przebieg i objawy kliniczne ASF u dzików?

U dzików europejskich infekcja prowadzi do bardzo ciężkich ale nieswoistych objawów ogólnych, takich jak: wysoka gorączka, osowienie, utrata apetytu, zaburzenia w poruszaniu się i problemy w oddychaniu. Wystąpić mogą również krwawienia (krwisty wyptyw z nosa, krwawa biegunka, wybroczyny w skórze). Chore zwierzęta wykazują ograniczony odruch ucieczki lub inne objawy, jak niechęć do poruszania się i utratę orientacji. Choroba dotyczy wszystkich grup wiekowych i obu płci dzików w równym stopniu, i w większości przypadków prowadzi do padnięć zwierząt w okresie 7 - 10 dni po zakażeniu.

W trakcie sekcji zwłok dzika należy zwrócić uwagę na: przekrwione i powiększone węzły chłonne, powiększoną śledzionę i wybroczyny w narządach wewnętrznych, w skórze lub pod skórą. Płuca i drogi oddechowe są często wypełnione pianą.

Brak wymienionych zmian nie wyklucza, że przyczyną nagłego padnięcia dzika, a częściej większej liczby dzików, może być ASF. Z tego powodu zauważenie zwiększonych padnięć dzików powinno stanowić sygnał do podejrzenia ASF. Sekcja dzików powinna być wykonana wyłącznie przez lekarza weterynarii.

Jak choroba jest przenoszona?

Choroba może być przenoszona bezpośrednio ze zwierzęcia na zwierzę lub pośrednio przez zanieczyszczone przedmioty. W niekorzystnych okolicznościach do wprowadzenia wirusa na teren naszego województwa może wystarczyć porzucona kanapka z wędliną sporządzona z mięsa chorego dzika lub świni. Szczególnie niebezpieczna, w aspekcie przenoszenia zarazy, jest krew dzików. Najmniejsza ilość krwi wystarczy do zakażenia wrażliwych dzików lub świń.

Na co należy zwrócić uwagę?

Wskazane jest zdawanie sobie sprawy z faktu, że dziki są ważnym wektorem we wprowadzeniu wirusa ASF do Polski i jego szerzeniu się w populacji dzików, a później świń na terenie kraju (ostatnie ogniska ASF stwierdzone w 2017 r. na terenie województwa podlaskiego i lubelskiego).

Prosi się zatem myśliwych i leśników o zwrócenie uwagi na ewentualne padnięcia dzików i poinformowanie o tym fakcie powiatowego lekarza weterynarii (PLW), bezpośrednio lub za pośrednictwem organów administracji lokalnej. Od w/w dzików każdorazowo zostaną pobrane próby do badania w kierunku ASF i przesłane do Państwowego Instytutu Weterynarii w Puławach. Optymalne są próbki krwi i śledziony, ewentualnie węzły chłonne, migdałki, płuca, a w ostateczności, jeśli brak jest wymienionych narządów w tuszy dzika, kość długa lub mostek. Do badań mogą być przesłane nawet tkanki z postępującym procesem gnilnym.

Szczególnie ostrożnym należy być z przedmiotami zanieczyszczonymi krwią lub, które miały z nią kontakt. Do tych przedmiotów należą sprzęt łowiecki, buty, ubiór, szmaty, naczynia, noże.

Prosi się myśliwych o przestrzeganie zasad higieny po polowaniach (niepozostawiania niezabezpieczonych patrochów w lesie po zakończeniu polowania; dezynfekcję sprzętu łowieckiego).

Myśliwi powinni unikać wchodzenia do chlewni minimum przez 48 godz. od zakończenia polowania.

Jak choroba jest zwalczana?

Niestety nie ma szczepionki przeciw afrykańskiemu pomorowi świń, dlatego w zwalczaniu ASF wśród dzików najważniejsze jest zachowanie środków ostrożności i regulacja ich populacji.

Powiatowy Lekarz Weterynarii
w Sanoku